

92. ▶ HINCZ GYULA (1904-1986)

Csendélet, 1930 körül

Tempera, fa, 70,5x100,5 cm
Jelezve jobbra lent: Hincz

Kezdő ár: 3 000 000 Ft / 9 677 EUR
Becsérték: 5 000 000 – 7 000 000 Ft
Estimated value: 16 129 – 22 581 EUR

Hincz Gyula műtermében
Fotó: Fortepan

Hihetetlenül erős tehetség, leírhatatlan mélyszegénységben. E két szélsőség által meghatározva végezte művészi tanulmányait Hincz Gyula, 1922 és 1930 között a budapesti Képzőművészeti Főiskolán. Talentumának ékes bizonyítéka a következő kérelem: „E sorok írásakor szeretnék személytelen lenni, hogy súlyos ellenszenv irányomban ne befolyásolja azt, amire szíves figyelmét felhívni bátor vagyok. Hincz Gyula, Méltóságod volt növendékéről van szó. Nem tudom nyugodt lelkiismerettel nézni, hogy ez a kolosszális, nem mindennapi kultúrájú tehetség az anyagiak miatt az élet részéről állandó kopásnak van kitéve. Kérem Méltóságodat, küldesse ki Párizsba. **Hinczben a közeljövő nagy festőjét látom, aki izmos kultúrájánál fogva kiutat fog találni a mai stíluszavarból.**” – e levelet **Aba-Novák Vilmos** intézte **Vaszary János**hoz **1928-ban**, s mint a sorokból kitűnik, a két hazai festőóriás minden további nélkül felül tudott emelkedni sértettségén és személyes ellenszenvén, ha igazi tehetség érdekében kellett cselekedniük. E levélrészlet gyönyörű példája annak a nemes kollegialitásnak, mely a két háború között még jellemezte a magyar kultúra igazi nagyjait. A római iskolás **Aba-Novák** és az **École de Paris** irányába elkötelezett **Vaszary** között húzódó művészi szakadék felett, épp az a festőifjúság teremtette meg az esetenkénti átjárás és a nélkülözhetetlen párbeszéd lehetőségét, melynek ekkor egyik legnagyobb ígérete és tehetsége Hincz Gyula volt. A fiatal művész két évvel korábban járt először Párizsban egy budapesti műgyűjtő, **Rados Ernő** támogatásával. 1930 körül már kiállított az **Új Művészek Egyesülete (UME)** és a **Képzőművészek Új Társasága (KUT)** tárlatain, valamint a bécsi **Művészházban** és a berlini **Sturm Galériában**.

Le Corbusier: Csendélet, 1920
Museum of Modern Art, New York

Hincz így vallott később erről az időszakáról: „A döntő tendencia a konstruktivizmus és a szürrealizmus között volt, **Schubert Ernő** szociáltendenciája legközelebb állt nézeteimhez, **Peitler Istvánt** a magyar **Klee-nek** neveztem el. **Trauner új monumentalitása** megragadó, szinte kiáltó volt, **Borbereki szintetikus látása új perspektívát adott [...]** s **Lossonczy finom kulturáltsággal érintette egyéniségének érzékeny voltával az értelmi kifejezés absztrakt útját.**” Az idézet pontosan kijelöli azt az irányt, érdeklődési kört, mely Hincz 1930 körül létrejött műveit inspirálta. A nyilvánvaló külföldi analógiák (**Braque**, **Picasso**) mellett Hincz bőven merített mesterei és kortársai (**Vaszary**, **Scheiber**, **Gadányi**, **Bene**) művészi ötleteiből is. A festői (és szobrászi) kísérleteinek rendkívül széles spektruma okán akár „**festőkaméleonnak**” is nevezhető Hincz, **Picasso**hoz hasonlóan emelt ki, alakított át és használt fel – gátlástalanul, de mindig egyéni módon – bármit kortársai munkáiból, amire művészi fejlődéséhez éppen szüksége volt. **A most aukcióra kerülő nagyméretű kompozíció, Hincz Gyula sturmos korszakának egyik főműve. A mostanáig lappangó, konstruktív-szürrealista temperával, a művész egykor naprakészen csatlakozott az európai modernizmus 1930 körüli, hihetetlenül gazdag és izgalmas világához.**

Rum Attila

